

Sygn. akt IV U 1862/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tomasz Madej
Protokolant:	sekr. sądowy Dominika Orzepowska

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2017 r. w Olsztynie

sprawy B. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

w przedmiocie uchylecia decyzji o rozłożeniu na raty należności z tytułu wypłaconych świadczeń alimentacyjnych

na skutek odwołania B. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 2 grudnia 2016 r. nr (...) - (...), (...) - 1, dec. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że nie uchyla wobec B. D. decyzji nr (...) z dnia 01 września 2016 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego...

SSO Tomasz Madej

Sygn. akt: IVU 1862/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z upoważnienia Likwidatora Funduszu Alimentacyjnego Prezesa ZUS, decyzją (...) z dnia 2 grudnia 2016 r., nr (...) - (...), (...) - 1 na podstawie art. 162 § 2 i 108 § 1 k.p.a. uchylił wydaną przez siebie decyzję Nr (...) z dnia 1 września 2016 r. wobec B. D. o rozłożeniu na raty należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu, w łącznej kwocie 23.959,54 zł i nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od powyższej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie, wnosząc co jej zmianę. W uzasadnieniu szczegółowo wskazywał na okoliczności i negatywne skutki związane z prowadzoną wobec niego egzekucją komorniczą. Argumentował, że realizowane potrącenia z jego emerytury uniemożliwiały mu wywiązywanie się z zawartego układu ratalnego. W konsekwencji pozostałe środki (w kwocie ok. 100 zł) były niewystarczające do samodzielnego utrzymania się

i opłacania rat z tytułu zadłużenia wobec Likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego. W załączeniu przedłożył dokumentację potwierdzającą powyższe okoliczności (k – 7 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie wskazując, że wydana decyzja jest prawidłowa. Skarżący decyzją organu rentowego z dnia 1 września 2016 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu wypłaconych świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego, zobowiązał się do opłacania ustalonych rat zgodnie z harmonogramem spłaty. Na poczet spłaty w ramach zawartego układu ratalnego, wnioskodawca nie dokonał żadnej wpłaty. Tym samym nie dopełnił warunku zawartej umowy. W konsekwencji pozwany zaskarżoną decyzją, w trybie przepisów k.p.a. uchylił decyzję Nr (...) z dnia 1 września 2016 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu. Zakład wskazał, że wystąpił do komornika sądowego o zawieszenie postępowania egzekucyjnego na czas trwania układu ratalnego.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

B. D., ur. (...), na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 5 listopada 1991 r., sygn. akt III RC 2031/91 został zobowiązany do alimentacji na rzecz małoletniego C. W..

Z powodu niemożności wyegzekwowania alimentów od zobowiązanego, matka uprawnionego W. W. w dniu 11 października 1993 r., za pośrednictwem komornika Sądu Rejonowego prowadzącego egzekucję alimentów, złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniosek o przyznanie świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Decyzją z dnia 12 października 1993 r. organ rentowy przyznał i rozpoczął wypłatęawnioskowanego świadczenia. Następnie kolejnymi decyzjami w okresie do września 2003 r. organ rentowy realizował wypłatę świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego oraz informował B. D. o wysokości zadłużenia wobec funduszu.

(dowód: decyzja o przyznaniu świadczeń –k -5 akt alimentacyjnych ZUS.)

B. D. od dnia 19 lutego 2016 r. pobiera emeryturę z ZUS, w kwocie 2088,24 zł brutto. Świadczenie na skutek potrąceń (1.252,94 zł) prowadzonych na podstawie zajęcia komorniczego, wynosi miesięcznie do wypłaty 479,36 zł.

W dniu 25 lipca 2016 r. skarżący złożył wniosek o rozłożenie na raty należności Likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego w kwocie 23.959,54 zł. Wskazał w nim, że z tytułu comiesięcznych, stałych opłat, płaci rachunki w kwocie 397,71 zł. Zatem na miesięczne utrzymanie pozostaje mu kwota 81,65 zł.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych działając z upoważnienia Likwidatora Funduszu Alimentacyjnego w dniu 1 września 2016 r. wydał decyzję o rozłożeniu na raty powyższej należności. Organ wyraził zgodę na udzielenie ulgi w jej spłacie w formie okresowego układu ratalnego od 26 września 2016 r. do 26 czerwca 2017 r. W uzasadnieniu decyzji zawarł szczegółowe warunki spłaty zadłużenia alimentacyjnego. Zgodnie z ich treścią skarżący zobowiązany był opłacać raty w terminach wynikających z harmonogramu spłaty. Dotyczyło to 10 rat o wysokości 760,00 zł każda. Wskazano również warunki, których niespełnienie przez dłużnika miało skutkować uchyleniem powyższej decyzji i natychmiastową wymagalnością należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu.

Jednocześnie pismem z dnia 1 września 2016 r. organ rentowy wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Olsztynie Kancelarii (...) w O. z wnioskiem o zawieszenie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi B. D. w związku z decyzją nr (...) o rozłożeniu na raty należności w tytułu wypłaconych świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego.

B. D. w dniu 9 września 2016 r. poinformował ZUS, że nie będzie dokonywał wpłat w ramach układu ratalnego, gdyż komornik dokonał zajęcia jego emerytury i nie posiada środków na ich opłacanie.

W piśmie z dnia 11 października 2016 r. skierowanym do organu rentowego oraz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Olsztynie K. T. odwołujący wskazał, że pomimo zawieszenia postępowania egzekucyjnego w związku

z prawomocną decyzją o rozłożeniu na raty zadłużenia wobec funduszu alimentacyjnego - czynności egzekucyjne są dalej prowadzone i uniemożliwiają mu wywiązywanie się z zawartej ugody. W wyniku potrąceń z emerytury pozostaje mu w miesiącu na utrzymanie kwota 479,36 zł.

W odpowiedzi organ rentowy w piśmie z dnia 24 października 2016 r. wskazał, że czynności egzekucyjne związane z zajęciem świadczenia wnioskodawcy, należą wyłącznie do właściwości organów egzekucyjnych jakim są komornicy.

Decyzją z dnia 2 grudnia 2016 r., zaskarżoną w niniejszej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. działając z upoważnienia Likwidatora Funduszu Alimentacyjnego, uchylił wydaną przez siebie decyzję Nr (...) z dnia 1 września 2016 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu, w łącznej kwocie 23.959,54 zł i nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności. W ocenie organu zobowiązany nie dochował jednego z warunków zawartego układu ratalnego, to jest nie opłacił trzech rat, których terminy płatności upływały odpowiednio w dniach: 26 września, 25 października i 25 listopada 2016 r. W konsekwencji, w wyniku uchylenia przedmiotowej, należności z tytułu wypłaconych świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego w kwocie 22.820,66 zł, stały się natychmiast wymagalne. Organ w tej samej dacie zwrócił się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Olsztynie K. T. z wnioskiem o podjęcie postępowania egzekucyjnego.

(dowód: akta dotyczące ulgi w zakresie należności Funduszu Alimentacyjnego –plik-I i II).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Olsztynie K. W. w piśmie z dnia 23 lutego 2017 r., w odpowiedzi na pismo Sądu Okręgowego o nadesłanie akt komorniczych dłużnika B. D. oraz o udzielenie informacji co do kwot egzekwowanych od dłużnika w okresie od września do grudnia 2016 r. poinformowała, że akta komornicze znajdują się poza kancelarią, a kwoty wpływające na konto komornika z zajęcia świadczenia przekazywane były na rachunek depozytowy Ministra Finansów.

Tym samym należności ZUS były zabezpieczane i zaspokajane poprzez kontynuowanie czynności egzekucyjnych przez komornika.

(dowód: pismo Komornika Sądowego – k- 18 akt sprawy.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył ustalenia, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z upoważnienia Likwidatora Funduszu Alimentacyjnego zaskarżoną decyzją zasadnie uchylił wydaną przez siebie decyzję Nr (...) z dnia 1 września 2016 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu, w łącznej kwocie 23.959,54 zł i nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Skarżący w motywach odwołania wskazywał, że realizowane potrącenia z jego emerytury na podstawie zajęcia komorniczego, uniemożliwiały mu wywiązywanie się z zawartego układu ratalnego.

W ocenie Sądu Okręgowego, zaskarżona decyzja podlegała zmianie.

Zgodnie z art. 162 § 2 k.p.a. Organ administracji publicznej, który wydał decyzję w pierwszej instancji uchylił decyzję, jeżeli została ona wydana z zastrzeżeniem dopełnienia określonych czynności, a strona nie dopełniła tych czynności w wyznaczonym terminie.

Natomiast w myśl art. 108 § 1 k.p.a. decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia

gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

W świetle poczynionych ustaleń należało przyjąć, że wnioskodawca w związku z prowadzoną wobec niego egzekucją środków pieniężnych, został pozbawiony możliwości wywiązania się z zawartego układu ratalnego. Kwoty, które pozostawały do dyspozycji zobowiązanego z comiesięcznych egzekucji były niewystarczające w skali miesiąca do samodzielnego utrzymania się i jednoczesnego opłacania rat z tytułu zadłużenia wobec Likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego.

Nie ulega wątpliwości, że rata miesięczna wynikająca z harmonogramu spłat zawartego układu ratalnego wynosiła 760 zł, podczas gdy kwota pozostająca z wypłacanej emerytury po potrąceniu na skutek prowadzonej egzekucji, wynosiła miesięcznie 479,36 zł. Przy tym, powyższą kwotę należało pomniejszyć o stałe wydatki miesięczne, ponoszone przez odwołującego z tytułu opłat za mieszkanie oraz korzystania z mediów – łącznie w wysokości ok. 397 zł. Z arytmetycznego wyliczenia wynika więc, że wnioskodawca w istocie nie miał realnych możliwości finansowych, aby spłacać raty w kwocie 760 zł miesięczne. Na zapłatę miesięcznej raty pozostawała mu bowiem kwota mniejsza niż 100 zł (479,36 zł – 397 zł). Zatem skarżący z przyczyn od siebie niezawinionych nie uiszczał rat w wyznaczonych terminach a sporne należności zaspakajane były poprzez kontynuowanie przez komornika czynności egzekucyjnych i zabezpieczenia stosownych wartości na rachunku depozytowym MF .

W ocenie Sądu Okręgowego odpadła więc przesłanka do uchylecia decyzji z dnia 1 września 2016 r. na podstawie art. 162 § 2 k.p.a.

Podkreślić trzeba, że wnioskodawca w odwołaniu zapewniał o woli spłaty zadłużenia i deklarował samodzielne wpłaty na wskazany w decyzji z dnia 1 września 2016 r. rachunek Likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego.

Kierując się poczynionymi ustaleniami, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 2 grudnia 2016 r. w ten sposób, że nie uchylił wobec B. D. decyzji nr (...) z dnia 1 września 2016 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu wypłaconych świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego.

/-/ SSO Tomasz Madej